

[Krag.]

at vi bevarer en Forfatning, som indeholder et Element, der i højere Grad er uafhængigt af de hurtigt vekslende Folkestemninger, prægede af vekslende indre og ydre økonomiske og politiske Forhold, et Element, som sikrer mod klassepræget Diktatur, enten det nu er fraoven eller franeden, et Diktatur, som jo altid er et Vrængebillede af Demokratiet. Jeg siger: De ældres Raad og Tempo er nu alligevel ikke at foragte, og jeg finder, at man burde undlade fra anden Side at bruge Udtryk om Landstinget som, at det er en Pensionsanstalt for afdankede Folketingsmænd og andet lignende; det er Ungdommeligheder, som jeg synes ikke hører hjemme i Behandlingen af et alvorligt Spørgsmaal.

Nu kan man sige: Ja, men der har jo fundet Forfatningsændringer Sted i andre Lande efter Krigen. Ja, det er rigtigt. Diktaturer fraoven er gennemført i adskillige Lande, har afløst Folkestyret dér, hvor Folkestyret som Følge af Partisplittelse, af Nepotisme, som værende præget af udtalt Klasseherredømme havde forspildt sine Muligheder og sin Ret, men intetsteds har man, saaledes som det her foreslaas, ændret Tokammer-Systemet til et Etkammer-System uden nogen som helst Kauteler med Hensyn til Varetagelse af eventuelle Mindretals Ret. Hvor man har Etkammer-System, er der overalt i Form af kvalificeret Majoritet for visse Afgørelser, i Form af Særrepræsentation paa den ene eller den anden Maade søgt skabt Sikkerhed i afgørende Situationer for Mindretals Ret, det vil sige Sikkerhed for, at der bag Afgørelsen staar et aldeles overvejende Folkeflertal, men det er vel ikke et saadant, den høje Regering egentlig mener at besidde, og dens Flertal her i dette Ting er vel til syvende og sidst ikke af den imponerende Art, at den med synderlig Vægt kan melde sig og sige: For dette Flertal skal alle bøje sig, af dette Flertal skal en hvilken som helst Mindretalsanskuelse lade sig nedtrome. Man har ændret Forfatninger rundt om i Landene, man har fjernet Bestemmelser, som var Udtryk for Særrettigheder, man har fjernet Bestemmelser, som gav Flerstemmeberetigelse for Personer med en vis Uddannelse eller en vis Besiddelse, man har fjernet privilegeret Valgret til visse Udsnit af et Parla-

ment, man har fjernet Særrepræsentationsret for visse Institutioner: Universiteter, Kirker o. s. v., men dog alligevel sørget for at bevare, som sagt, visse Kauteler.

Men alle slige Privilegier, som man i Aarene efter Krigen har beskæftiget sig med at fjerne rundt om i de parlamentarisk styrede Lande, har vi jo for længst fjernet netop gennem 1915-Forfatningen, og jeg vil hævde, at intet Sted har man givet saa absolut frie Tøjler for Talmajestæten uindskrænkede Herredømme, som man tilstræber at opnaa ved det her foreliggende Forslag. Det Revisionsudvalg, man her har stillet Forslag om, maa vi betragte som fuldstændig værdiløst som Forfatningsfaktor. Det faar jo kun Lejlighed til at snakke med, det bliver kun raadgivende under den mest beskedne Form, og jeg kender den højtærede Statsminister, den højtærede Regering og de Partier, hvoraf den er udgaaet, tilstrækkeligt til at vide, at de kunne Ord om Forhandlingsvilje over for Mindretallet o. s. v., som den ærede Ordfører nu for nylig fremsatte herfra, ikke betyder det allerfjerneste. Naar de Herrer først var naaet saa vidt, saa ved vi nok, hvad det var, vi fik paa Nakken. Det var ikke et venligt Klapp, men det var de Herrer's Hæl! Vi ved god Besked og lader os ikke hverken friste eller narre af de skønne Talemaader. Og hvis den ærede Ordfører mener, at det er tilstrækkeligt, at man kagler, som det ærede Medlem gør, over for Mindretallet her i Tinget for at lokke os ind under Vingerne, saa tager det ærede Medlem fejl. Det er ikke Gæs, som Ræven her lokker for. (*Alsing Andersen*: Tænker det ærede Medlem paa det Eksempel, som de to Partier gav, da de var Flertal i begge Ting?). Det Eksempel, vi gav, da vi var Flertal i begge Ting, var et Eksempel, som er tilstrækkelig dokumenteret gennem hele den Lovgivning, som dengang blev gennemført, og de Herrer, som her holder paa Talmajestæten ubetingede og uindskrænkede Herredømme, maa vide, at hvis de fortsætter ad de Baner, som de har tvunget den politiske Udvikling ind paa her i Landet, med stigende Understøttelser for Erhvervslivet og stigende Skatter, som til syvende og sidst udtømmer Folkets økonomiske Kraft, saa kommer ogsaa den Dag, da denne Majestæt bliver styrtet fra Tronen, kommer til at lide samme